

[Peter Larsen.]

ter, henholdsvis lægerne og direktoratet for sygekassevæsenet, og det vil sige, at ændringerne ikke griber ind i de indgåede overenskomster. Det er noget meget væsentligt, at man nu kan lave denne nyordning uden at komme ind på de andre problemer, der i givet fald kunne rejses.

Jeg skal afstå fra at gå ind i en drøftelse eller overvejelse vedrørende sygekassegrænsen. Jeg mener ligesom hr. Niels Mørk, at der er knyttet så mange interesser dertil, at det, hvis det skal diskuteres, må frem i anden forbindelse.

Vedrørende det andet punkt, om ændring af beregningsgrundlaget for udbetalingen af dagpenge, skal jeg sige, at her er jo en principiel nydannelse, nemlig dette, at man i visse tilfælde nu skal beregne størrelsen af dagpengene efter den fremtidige indtægt. Det fremgår jo af bemærkningerne til lovforslaget, at det vel næppe bliver mange, der kommer ind under denne nydannelse, og derfor er vi også fra venstres side enige i de hovedsynspunkter, som ministeren har givet udtryk for i sit forslag. Men det er jo klart, at selv om det kan være svært at forme i lovteksten den afgrænsning, der måtte være naturlig, så vil det alligevel være gavnligt i et udvalg at drøfte de retningslinjer, som man ønsker skal stå som vejledende for denne nydannelse. Det skal ikke forstås på den måde, at vi med dette udvalgsarbejde ønsker at sinke sagen, ingenlunde; vi er klar over, at skal ordningen træde i kraft med virkning fra den 1. januar, så haster det, men da det nu drejer sig om nye ting, finder vi det rimeligt, at vi i et udvalg stifter nærmere bekendtskab med, hvordan man har tænkt sig dette praktiseret.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Clara Munck: Ja, her har ministeren jo benyttet lejligheden, da han alligevel skulle stille forslag om ændringer i anledning af skattefradragreglens ophævelse, til at komme med et par andre ændringer i loven, og jeg kan med det samme sige, at den konservative folketingsgruppe er enig i disse ændringer.

Det første, som allerede er nævnt, er

dette, at de unge under uddannelse, der jo kun er sikret lave dagpenge, kan komme i den situation, at de på det tidspunkt, hvor uddannelsen er ved at slutte, bliver ramt af sygdom og derfor ikke kan overgå til den højere løn og deraf følgende højere dagpenge. Vi ved, at dette spørgsmål før har været drøftet, og vi er altså ganske enige i, at den forbedring, der her er indføjet, bør gennemføres.

Vi er også enige i det, socialministeren er nået frem til: at inddele landet i 2 grupper, hovedstadsområdet og landet i øvrigt. Ligesom tidligere ordførere ønsker også vi kun at få den forenkling, der i dag er naturlig, og sådan som lønudviklingen er, finder vi altså det, ministeren her har foreslået, rigtigt.

Der er et tredje område, hvor vi også mener at lovforslaget er en forbedring; det gælder dette, at vi ikke fremover, som vi tidligere måtte gøre det, hvert tredje år skal nedsætte et udvalg, der skal have forelagt materiale, indsamlet af socialministeren, og så drøfte sygekassegrænsen. Også på andre områder har vi jo faste grænser, der bliver automatisk reguleret. Det foreslås også her, og også det er vi som sagt enige i.

Derimod er vi lidt rystede, hvis jeg kan sige det sådan, over det beløb, vi når op på som sygekassegrænse. Nu har det jo hidtil været sådan, at sygekassegrænsen fastsættes på grundlag af en faglært arbejders årsindtægt ved fuld beskæftigelse, og jeg forstår af bemærkningerne til dette lovforslag, at socialministeren er gået frem for så vidt efter den samme beregning og har dertil lagt, hvad den pågældendes skat ville have betydet, hvis vi ikke havde ophævet skattefradragreglen, og så er der sådan lidt rettet op ved siden af. Når jeg ser det tal, 42.200, i indtægt, så kommer jeg altså frem til, at det er en ugeindtægt på ca. 800 kr., medens man i det øvrige land har 700 kr., og det undrer os altså lidt, at vi er nået derop; derfor vil jeg ligesom hr. Peter Larsen bede om, at vi får en kort udvalgsbehandling, hvor vi gerne vil kigge lidt på disse tal. Jeg mener ikke, at vi derigennem vil sige, at vi ikke skal følge reguleringen, men vi har jo efterhånden med hensyn til mange sociale lovforslag opdaget, at vi ikke har noget at bygge på, hvis vi tror på